

adspaltet af Sæter stærkt hjemføgt Land i smaa Punkter, i affvorne Gierler indenfor hulle Gubber skal hytte sit eget Skind — det er Alt dette, som gjør, at jeg bestemmer mig imod denne Bestemmelse. Jeg troer ikke, at det er den Mening, men snarere den stik modsatte, at vi skulle staae ind paa, det som vi trods alle indre Stridigheder skulle kunne slutte os sammen og værges os i den truede Stilling hvor vi ere. Det er altsaa den Tanke, der kan lægges ind i dette Lovforslag, og som dets Ord aabenbart angive, hvor smul en Mening man end kan have med at ville sanctionere en saadan Bestemmelse af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, som gjør, at jeg er aldeles afgjort imod det, og, selv om Lovforslaget kunde omordnes derhen, at man især kunde finde det acceptabelt, for endelig at komme af med det gamle ubrugelige Væsen, saa kan jeg ialfald ikke stemme for det, naar saadanne separatistiske Tendenser i den af mig antydede farlige Retning ikke fuldstændig forsvinde.

C. Ninesstad. Jeg kan meget godt forstaae og vurdere de Indvendinger, der saavel paa et tidligere Stadium af denne Sags Behandling, nemlig i Communalbestyrelsen, som ogsaa her idag ere fremkomne mod den her paatænkte Ordning. Disse Indvendinger kunne fremstilles fra 2 Synspunkter, som imidlertid have et meget nøie indre Sammenhæng, nemlig dels den Betragtning, som hentes fra det Etablementsprincip, som Hærloven har gennemført, fra det Hensyn, at Hærloven maa gennemføres paa eensartet Maade for hele Landet, dels, om jeg saa maa sige, et mere kommunalt Synspunkt, det nemlig, at der ved Lovforslaget paalægges en Commune og dens Borgere væsentlig større Byrder i Henseende til Værnepligt, end der paalægges det øvrige Land. Jeg siger, at jeg kan meget godt forstaae disse Indvendinger; men jeg kan ikke ganske dele dem. Hvad for det Første angaaer den Betragtning, at det ikke er rigtigt, at Hærloven bliver gennemført paa anden Maade for den Deel af Landet end for en anden, saa vil jeg for det Første sige, at jeg ganske

vist maa erkende, at dette paa en vis Maade er et Brud paa Hærloven; men jeg skal tilføje, at det er et Brud, som man i Grunden stadigt har kunnet vente sig som Noget, der vilde komme. Hærloven har har jo nemlig ladet Kjøbenhavns Borgervæbning uanfægtet, og samtlige de forfæjellige Værnepligtslove have jo ogsaa ladet den staae uforørt, og hvergang der her er blevet udtalt Omstændigheder, eller tilfældige Forslag om at lade disse forfæjellige særskilte Væbninger bortfalde, saa har man uafslægtelig fra enhver Regeringsminister mødt det samme Svar: „Jeg kan ikke taale, at man borttager denne Deel af Landets Forsvar, uden at man sætter noget Ægenende i stedet, vi kunne ikke undvære dem“. Det er altsaa Noget, man maatte være forberedt paa; men desuden, selv om det nu ogsaa er et Brud paa Hærloven, og selv om man finder, at dette bør tillægges nogen Vægt, saa kan man dog ikke tillægge det nogen afgjørende Vægt, naar man gennem dette Brud kan øine en væsentlig Forøgelse af Landets Forsvarskraft. Jeg mener nemlig, at det Forslag, som her er fremkommet, virkelig vil virke hen til en betydelig Forøgelse af vor Forsvarskraft. Jeg har — det er maaskee noget Individuelt for mig — men jeg har i al Beseffenhed en overmaade stærk Evidens om, hvorvidt hele Hærlovens Forsterkning i Grunden nogenstunde vil komme til at eksistere andre Steder end paa Papiret. Rammerne have vi jo ganske vist; men om der kommer Andet end Papir i Rammerne, er Noget, jeg ikke veed. Men under alle Omstændigheder, og selv om man har bedre Forhaabninger til, hvad der vil udvirkelig sig af Hærlovens Forsterkning, saa maae dog Alle erkende, at den ialfald som Heelhed er en noget fjern Fremtidsinstitution. Her foreslaaes derimod skaar tilbetragtning en væsentlig Deel af den Forsterkning, man havde paatænkt, og det paa et Punkt, hvor der i Særdeleshed er Trang dertil. Det er nemlig Noget, jeg maa antage, om jeg end ikke er istand til fuldkomment at vurdere, hvad der i den Henseende blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Senger). Det ærede Medlem indrømmede jo ogsaa for det Første, at det var fuldkomment vist, at en saadan særskilt Væbning var paa sin Plads